

Sibéal Pounder

RĂZBOIUL VRĂJITOARELOR

Ilustrații de Laura Ellen Anderson

Traducere din limba engleză: LiLi Danișescu

CORINT JUNIOR

Prin scurgerea de la chiuvetă

Ar fi fost foarte greu să o depistezi pe zâna Fran în ziua în care începe povestea noastră. Poate că rochia îi era umflată și părul vâlvoi, dar ea de-abia dacă atingea mărimea unui cartofior.

Fran traversa cu pași diafani o peluză din grădină, ținând în față o frunză mare și vestejită. Nu voia s-o vadă stăpâna grădinii, căci domnișoara Heks era o babă îngrozitoare, cu o privire feroasă și cu mărimea patruzeci și doi la pantofi. Dacă ar fi zărit-o pe Fran, ar fi strivit-o imediat.

Fran și frunza ei erau plecate în misiune. Ceva foarte important se afla în șopronul din spatele grădinii domnișoarei Heks. Acel ceva era o fată pe nume Tiga Nusovtorov Jărăzare.

— Tu! spuse Tiga, ațintindu-și degetul către un melc care se târa agale de-a latul unei vechi chiuvete din piatră. Tu vei fi vedeta spectacolului meu! Vei juca rolul lui Beryl, o dansatoare ambițioasă, cu puternice accese de sughiț.

Tiga stătea în șopron de ore întregi. Haina domnișoară Heks era tutoarea sa de foarte multă vreme și Tiga învățase rapid să se ferească din calea ei. Dacă n-ar fi făcut-o, hoasca ar fi obligat-o să-i coasă găurile din rochiile aspre și oribile sau ar fi pus-o să alerge dintr-o parte în alta a grădinii, încălțată în hidoșii ei pantofi uriași, în timp ce ar fi zbierat de la fereastra bucătăriei: „MAI REPEDE!” sau „OH, TE-AI ÎMPIEDICAT?”.

Tiga îndreptă o făclie în direcția melcului.

— Vei fi cel mai bun actor care a existat vreodată! strigă ea.

Când văzu scena, Fran scoase un mic oftat. Nu pentru că o găsisse în cele din urmă pe Tiga, după o călătorie plină de primejdii, la finalul căreia aproape că era să fie mâncată de un câine. Nu! Fran oftă pentru că îi plăcea un pic drama!

În ciuda faptului că era mică, Fran era cineva în industria spectacolului. Toată lumea îi spunea Fran Zâna Fantastică (un nume pe care și-l alesese singură). Găzduise multe emisiuni televizate premiate precum *Gătitul pentru Minioni* și *Strivit și Pocnit* și avusese rolul principal în *Sclipitoarea Sue* – o dramă despre o doamnă micuță numită Sue, căreia i se lipise niște sclipici de păr și nu mai putea scăpa de el.

— Actor, ai spus?! remarcă Fran, făcând-o pe Tiga să sară cât colo.

Tiga făcu ochii mari și rămase cu gura căscată la ființa micuță ce pășea hotărâtă prin mijlocul șopronului, încercând să escaladeze – lipsită de grație și bodogănită – piciorul vechiului ei balansoar.

Fran îi întinse o mână.

— Foarte încântată să te cunosc, Tiga! Dar se pronunță Tiiga, nu-i așa? Mă gândeam eu... Mă pricep foarte bine la nume și, de fapt, la absolut orice altceva. Sunt Fran Zâna Fantastică, dar mă poți striga Fran sau Fantastica. DAR NICIODATĂ DOAR ZÂNA! Urăsc asta!

Cum era de așteptat, Tiga presupuse că a luat-o razna. Sau, dacă n-o luase razna, foarte probabil că adormise.

Aruncă o privire pe furiș la făptura cea mititică cu părul vâlvoi, apoi, ca să fie sigură că nu visează, se mai uită o dată la melc; acesta se târa pe podea în partea opusă, ca și cum ar fi știut prea bine cine este Fran și încerca să fugă.

— Nu cred, punctă Fran, arătând spre melc, că ea ar trebui să primească rolul principal. Este lipicioasă, iar pe deasupra nici nu prea se poate concentra.

Fran bătu scurt din picior și o coamă de păr exact ca a ei îi răsări melcului în vârful capului.

— Mult, mult, *muuult* mai bine, zise ea.

Tiga intră în panică – melcul avea *păr*! Și nu un păr sârmos sau așa ceva, ci o coamă perfect stilizată! Fu o reacție de o fracțiune de secundă, dar, cu un bobârnac scurt, o zbură pe zână cât colo de pe balansoar. Fran se dezechilibrează un pic de la stânga la dreapta și încercă să revină la poziția normală.

— Ce-ai făcut, m-ai plesnit? Ce jignire de neimaginat! exclamă Fran.

Tiga încercă să-i evite privirea, prefăcându-se că se uită după melc. Nu era foarte sigură, dar acesta părea că dădea din cap cu dezaprobare.

— VRĂJITOARELE NU AU VOIE SĂ LE PLESNEASCĂ PE ZÂNE. AȘA ZICE LEGEA, spuse Fran.

— Îmi pare rău! strigă Tiga. Nu m-am gândit că ești reală, am crezut că imaginația îmi joacă feste! Nu este nevoie să mă numești vrăjitoare.

— Ba da, spuse Fran, plutind în fața Tigăi cu mâinile în șold. Pentru că asta ești.

— Ce sunt? întrebă Tiga.

— O vrăjitoare, răspuse Fran și făcu o piruetă în aer, în timp ce-și prinse rochia umflată în propriile-i aripi și se rostogoli pe podea.

— FETIȚOOO! se auzi deodată din partea cealaltă a grădinii. Ieși din șopron. Masa e gata!

Tiga aruncă neliniștită o privire pe fereastră și spuse:

— Dacă ești reală, deși încă nu sunt convinsă că așa este, ai face bine să pleci acum. Domnișoara Heks este o bătrână îngrozitoare și o să te tragă de urechi în cel mai oribil mod.

Dar Fran nu-i dădu atenție, ci continuă să facă piruete prin aer.

— Ce o să mănânci la cină? o întrebă ea.

— Supă de brânză, spuse Tiga cu un oftat. Ca întotdeauna, nimic altceva, doar supă de brânză.

Fran căzu o clipă pe gânduri și apoi întrebă:

— Și cum faci supa asta de brânză?

— Iei puțină brânză veche mucegăită și o pui în apă fiartă, explică Tiga dezgustată.

Fran se lăsă un pic mai jos și ateriză pe chiuvetă.

— Hmm, mă tem că nu avem supă de brânză în Ritz City – de cele mai multe ori, doar prăjituri.

— Ritz ce? făcu Tiga ochii mari.

— Riiiiitzzzzy Ciiiiiiity! zise Fran veselă, gesticulând cu mâinile prin aer.

— N-am auzit niciodată de acest loc, dădu Tiga din umeri.

— Dar ești vrăjitoare, se miră Fran.

— Nu sunt vrăjitoare! țipă Tiga.

— Și încă ce ești!

— Ba nu!

— Mai mult ca sigur ești, insistă Fran, încuviințând din cap. Până și numele tău o arată.

Și zicând acestea, mișcă ușor din degețel și făcu să apară un norișor de sclipici, care începu să plutească prin încăpere.

TIGA NUSOVTOROV JĂRĂZARE, se putu citi deodată în mijlocul norișorului de sclipici.

Apoi, literele începură să se mute de colo-colo și să se aranjeze altfel: SUNT O VRĂJITOARE GROZAVĂ.

— Ai trișat tu cumva, mormăi Tiga, mutând literele prin aer.

Cei mai mulți oameni ar fi crezut-o pe Fran până în clipa aceea, dar Tiga nu era obișnuită cu magia, cu joaca și cu zânele șturlubaticice. Așa că, în ciuda acestei dovezi extrem de convingătoare că ar fi putut să fie vrăjitoare, Tiga tot alese să se îndrepte spre ușă. Spre ușă și spre supa de brânză.

— TIGA! zbieră domnișoara Heks. SUPA TA DE BRÂNZĂ A ÎNCEPUT SĂ FIARBĂ.

— Supă de brânză, râse Fran pe înfundate. Stai! Unde te duci, Tiga?

— Să iau cina, spuse Tiga. Pa pa, Fran Zână Fantastică. A fost o plăcere să te cunosc.

Fran ridică o mânuță în aer, încercând s-o oprească.

— Stai! Nu vii cu mine în Ritzy City, un loc de basm unde nu există absolut deloc brânză?

Tiga rămase pe loc. Chiar dacă era un vis nebunesc, tot era mai bun decât supa de brânză. Se întoarse pe călcâie și o luă înapoi spre Fran.

Fran începu să țipe de bucurie și să facă tumbe în aer.

— CE SE ÎNTÂMPLĂ ACOLO? ȘTIU CĂ MĂ AUZI, PACOSTE CE EȘTI! strigă domnișoara Heks.

Tiga o văzu pe domnișoara Heks venind cu pași apăsăți spre șopron.

— Repede! strigă Fran. Trebuie să plecăm spre Ritzy City chiar acum!

— Cum?! începu să țipe Tiga, uitându-se disperată după o cale de ieșire din șopron.

— Prin țevile de la chiuvetă, desigur, răspunse Fran și o și zbughi prin scurgere.

Nu era nimic acolo în adânc, nicio lumină și, mai mult ca sigur, niciun oraș.

Ușa șopronului se izbi de perete, făcând să sară câteva așchii din lemnul putred.

— CE SE ÎNTÂAMPLĂ? urlă domnișoara Heks.

— ACUM! scoase Fran un țipăt scurt.

Tiga își strecură șovăitoare un deget prin scurgere.

„Ce prostie”, se gândi ea chiar în clipa în care dispăru pe conductă.

